

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΛΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τῇ 12 Ἰουλίου.

Προεδρεύοντος τοῦ κυρίου Ν. Ρενιέρη,

Ἀνεγνώσθη ἐγγράφον τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀρ. 248, διὰ τοῦ ὁποίου λέγει ἡ Κυβέρνησις ὅτι, ἅμα ἀνέλαβε τὰ ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὴν χρέη, ἐστοχάσθη ἀναγκαῖον, ἕως νὰ γένῃ ὁ περὶ θεμάτων ὁργανισμὸς, νὰ συστήσῃ προσωρινῶς ἀστυνομίαν εἰς τὰ πολυανθρωπώτερα μέρη τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν τῆς Ἐπικρατείας, ἐνεργοῦντες συνάμα καὶ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ πληροφορῶσι περὶ τῶν διατρεχόντων τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ὅτι εἰς τὴν νῆσον Σύραν ἐπαγουσιάζθη μεγαλητέρα ἀνάγκη τοῦ νὰ εὐρίσκηται ὑπάλληλος τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἡ ἐκεῖ Δημογεροντία ὅχι μόνον δὲν δεικνύει τὴν ἀνήκουσαν ἐπιείκειαν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ συγκεντρώσῃ περὶ ἑαυτὴν ἓν εἶδος κεντρικῆς Διοικήσεως. Προβάλλει δὲ ἡ Κυβέρνησις νὰ διορισθῇ εἰς τὴν νῆσον ταύτην ὁ κύριος Γεώργιος Μπουρζίου, καὶ ὡς Ἀστυνόμος καὶ ὡς Διοικητὴς προσωρινός, ἕως νὰ διορισθῇ ἐκεῖ ὁ Θεματάρχης, διὰ νὰ ἐνεργῶνται αἱ διαταγαὶ τῆς Κυβερνήσεως κτλ.

Μετὰ ἰκανὴν συζήτησιν ἀπεφασίσθη ὅτι, ὅσον μὲν περὶ προσωρινῆς διοικήσεως ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ τοῖς διορίσῃ, ἐπειδὴ τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὸ περὶ Θεματάρχων παράστημα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, περὶ δὲ τοῦ Ἀστυνομίου, ἐπειδὴ αἱ Ἀστυνομίαι δὲν κατηρτίσθησαν, ἡ Κυβέρνησις ἐμπορεῖ νὰ στείλῃ Ἀστυνόμους, ὁ ὅποιος νὰ ἐνεργῇ μόνον τὰ Ἀστυνομικὰ χρέη, ἕως οὗ νὰ διορισθῇ καὶ σταλῇ Θεματάρχης, ἡτις κατὰ τὸ ψήφισμα νὰ ἀναλάβῃ καὶ τὰ χρέη τοῦ Ἀστυνομίου. περὶ δὲ τῶν Δημογερόντων τῆς Σύρας, ἡ Κυβέρνησις ἔχῃ ἰκανὰ δείγματα τῆς ἀπειθείας, ἧς ἐνεργήσῃ διὰ τοῦ ἀνήκοντος κλάδου ὅτι τὴν ἐπαγορεύουν τὰ χρέη της. Ἐστάλη ἡ ἀπάντησις διὰ τοῦ Προεδρεύοντος ὑπ' ἀριθ. 13.

Ἀνεγνώσθη ἐγγράφον τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς

τῆς ὑπ' ἀρ. 256, δι' οὗ ἀποκρίνεται ὅτι διώρισε πενταμελὴ Ἐπιτροπὴν, διὰ ν' ἀπέλθῃ, ἐξετάσῃ καὶ προσδιορίσῃ τὰ ὅρια τῆς ἐθνικῆς γῆς, ἡτις θέλει δοθῇ εἰς τοὺς Σουλιώτας κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καθ' ὃν τρόπον ἐνεκρίθη παρὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης Βουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς φρουρᾶς τοῦ Βουρζίου, κυρίου Μ. Δελιγεωργοπούλου, ὁ ὁποῖος παρακαλεῖ νὰ τοῦ γενῇ ἡ ἀναγκαία χρηματικὴ ἐξοικονόμησις, διότι δὲν δύναται πλέον ν' ἀνθέξῃ εἰς τοὺς δανειστὰς καὶ στρατιώτας του.

Ἀπεφασίσθη νὰ τοῦ γενῇ χρηματικὴ ἐξοικονόμησις ἀπὸ τὸν προχειρότερον πόρον, νὰ τοῦ δοθῇ δὲ καὶ δι' ἀμοιβὴν 6 χιλιάδων γρασίων κτῆμα φθαγτόν. Ἐστάλη προδούλευμα περὶ τούτου εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπ' ἀριθ. 14.

Κτλ.

Τῇ 14 Ἰουλίου.

Προεδρεύοντος τοῦ κυρίου Νικολάου Ρενιέρη,

Γενομένου λόγου περὶ τῶν μεταφερομένων εἰδῶν τοῦ ἐμπορίου τῶν ἀμέσως ἀνηκόντων εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, ἀπεφασίσθη ὅτι ἕκαστον τῶν τοιούτων εἰδῶν εἰσαγόμενον, ἢ ἐξαγόμενον, ἢ μετακομιζόμενον ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας ἀνήκειν ἀμέσως εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, νὰ μὴν ὑπόκειται εἰς κανὲν εἶδος δασίματος, οἷον τελώνιον, δασμὸν καὶ λοιπὰ, ἀλλὰ νὰ εἰσάγεται καὶ ἐξάγεται ἐλευθέρως.

Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐκδοθῇ ἰδιαιτέρον ψήφισμα περὶ τούτου.

Ἀνεγνώσθη ἐγγράφον τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας Γραμματείας ὑπ' ἀριθ. 447, διὰ τοῦ ὁποίου λέγει ὅτι αἱ πρὸς τοὺς ἀπόντας ἐπικυρωμένους ἀντιπροσώπους προσκλήσεις σήμερον ἐστάλησαν, καὶ εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὴν Βουλὴν. Ὅθεν αἱ ἡμέραι τῆς προθεσμίας ἀπεφασίσθη νὰ λογισθῶσιν ἀπὸ τῆς σήμερον.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν ἐνταῦθα παρσίμων ἐκ τῆς ἐπαρχίας Βενετίκου, διὰ τῆς ὁποίας παραπονοῦνται, διότι δὲν εἰσήχθη ἀκόμη εἰς τὸν χορὸν τῆς Βουλῆς ὁ παραστάτης αὐτῶν κύριος Πορφύριος Ἀρτί.

Διευδύνθη πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν παραστατικῶν ἐγγράφων Βουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν.

Ἀνεγνώσθη ἀναφερὰ τοῦ κυρίου Λυκούργου Κρεστενίτου, ὁποῖος λέγει, ὅτι ἀδίκως κατακριθεὶς πέρυσιν ἀπὸ τὸ Ἐγκληματικὸν Δικαστήριον παρουσιάζεται ἡδὴ καὶ ζητεῖ κατὰ τὸ Γ' Ἀρθρον τοῦ Π' ψηφίσματος τῆς Ἐκκλησίας Συνελεύσεως νὰ ἀναθεωρηθῇ ἡ κρίσις του, διὰ τὴν ἀδικίαν ἢ ἀδυστοχίαν του, ὡς ἐλπίζει.

Ἐμεινεν ἐπὶ τὴν αὖριον ὡς ἀποφασισθῇ.

Ἀνεγνώσθη ἀναφερὰ τοῦ κυρίου Χριστοδούλου Κασιανάκη, ὁποῖος λέγει ὅτι ὁ Ἰσραήμης ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Σπάρτης διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς, καὶ ὅτι οἱ ἄλλοι τὸν ἀνέκρουσαν· προβάλλει δὲ νὰ προβῶσιν εἰς ἱκανὰ πλοῖα, διὰ νὰ κτυπήσωσιν τὸν ἐχθρὸν, καὶ νὰ ἐμψυχώσωσιν τοὺς ἡμετέρους. Προβάλλει ἔτι νὰ σταλῶσι καὶ κανόνια διὰ τὰς ἀναγκαίας θέσεις. Διευδύνθη πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Πυλερικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀνεγνώσθη ἀναφερὰ τοῦ Κ. Θ. Σκορδάκη, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ νὰ ἐπικυρωθῇ τὸ ἐπ' ἐνόματί του παραστατικόν.

Διευδύνθη πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν παραστατικῶν ἐγγράφων Βουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν.

Ὡσαύτως διευδύνθη καὶ ἡ τοῦ κυρίου Δήμου Κανελλοπούλου ἀναφερὰ πρὸς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν.

Κτλ.

Τῇ 15 Ἰουλίου.

Προεδρεύοντος τοῦ κυρίου Ν. Ρενιέρη,

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προχθεσινῶν καὶ χθεσινῶν πρακτικῶν,

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀπόφασιν ἐπροβλήθη πάλιν ἡ ὑπόθεσις τοῦ Κ. Λυκούργου Κρεστενίτου, καὶ ἔμεινεν ἕως ὅτου νὰ παρουσιάσῃ ἡ διορισθεῖσα Βουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ τὸ περὶ Κριτηρίων σχέδιον, καὶ τότε ἡ Βουλὴ νὰ συστήσῃ Δικαστήρια, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ κριθῇ καὶ ὁ κύριος Λυκούργος.

Ἀνεγνώσθη ἀναφερὰ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Δελιγιάννη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγκλείει καὶ παραστατικὸν ἐγγράφον, δι' οὗ παρίστανεται ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων.

Ἐμεινεν ἕως ὅτου νὰ γένῃ ἀπόφασις γενικὴ δι' ὅλας τὰς τοιαύτας ἐπαρχίας, ὅσαι πρότερον δὲν εἶχον ἀντιπροσώπου εἰς τὴν Βουλήν.

Κτλ.

Τῇ 17 Ἰουλίου.

Προεδρεύοντος τοῦ Κ. Ν. Ρενιέρη,

Ἀνεγνώσθησαν ἐπιστολαὶ τῶν κοινοτήτων τῶν Ναυτικῶν νήσων Ὑδρας καὶ Πετσῶν, ἡ μὲν ἀπὸ 13, ἡ δὲ ἀπὸ 14 τοῦ ἐνεστῶτος, διὰ τῶν ὁποίων λέγουσιν οἱ πρόκριτοι αὐτῶν ὅτι οἱ ἐν Σύρᾳ πληρεξούσιοι τῶν τριῶν Ναυτικῶν νήσων μετὰ τοῦ Α' Στολάρχου λόρδου Κοχράνου, κατάρθωσαν δάνειον ἀπὸ τοῦ ἐμπορίου τῆς Σύρας τάλαρα 20,000 πληρωτέα ἀπὸ τὸν δασμὸν τῆς νήσου ταύτης, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμελλον νὰ συνέλθωσι καὶ οἱ πληρεξούσιοι τῶν λοιπῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους διὰ νὰ κανονισθῇ ἡ διανομὴ τοῦ δανείου, καὶ ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως τῶν δασμῶν κατὰ τὰς λοιπὰς νήσους. Προβάλλουσι δὲ ὡς ἀποφασισθῇ ἡ Κυβέρνησις καὶ δώσῃ εἰς τοὺς ἐν Σύ-

ρᾷ πληρεξούσιους τῶν τριῶν Ναυτικῶν νήσων τὴν ἐξουσίαν νὰ προσδίδωσιν μὲ τοὺς συναχθεσμένους ἐν Σύρᾳ πληρεξούσιους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ὅλα τὰ ἀφορῶντα τοὺς δασμοὺς ἐκαστῆς νήσου.

Παρουσιασθέντες δὲ καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι αὐτῶν τῶν νήσων ὁμίλησαν περὶ τούτων καὶ προφορικῶς.

Διευδύνθησαν εἰς τὴν Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν.

Ἀνεγνώσθη ἐγγράφον τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' Αριθ. 256, διὰ τῆς ὁποίας λέγει ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ Τελωνείου τῆς νήσου Μήλου παραπονεῖται ὅτι οἱ κάτοικοι αὐτῆς δὲν δέλουν τὰ πληρώσιν διὰ τὰ ἐκ τῆς νήσου ἐκείνης ἐξαγόμενα ὄρυκτα, οἷον μυλόπετρας, θείον, γύψον καὶ ἄλλα. Καὶ ὅτι ἡ Γραμματεία αὕτη θεωρήσασα τὸ § Γ' τῆς περὶ Τελωνείου προσδιορίσεως, τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι ὅλα γενικῶς τὰ ἡδὴ τῶν πραγματειῶν εἰσαγωγῆς τε καὶ ἐξαγωγῆς νὰ πληρώσιν τελῶνιον πρὸς τέσσαρα τοῖς ἑκατὸν κατὰ τὰς ἀγορὰς τοῦ τόπου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔρχονται, ὅταν εἰσάγωνται, καὶ κατὰ τὰς ἀγορὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ τόπου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀγοράζονται, ὅταν ἐξάγωνται, εἰς τὴν νήσον νὰ πληρώσιν καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Μήλου τὰ καὶ διὰ τὰ ὄρυκτα ταῦτα.

Ἐμεινεν εἰς σκέψιν.

Ἀνεγνώσθη ἡ διάταξις (ταρίφα) τῶν δασμῶν, καὶ ἐκριθεῖσα καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν ἐστάλη εἰς τὴν Κυβέρνησιν μετὰ προδουλειματος ὑπ' Αριθ. 16 διὰ νὰ ἐπικυρωθῇ παρ' αὐτῆς, καὶ ἐκδοθεῖσα διὰ τοῦ τύπου νὰ ἐνεργηθῇ καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν.

Ἐπροβλήθη νὰ γένῃ νόμος: Νὰ λαμβάνῃ ἡ Κυβέρνησις τὸ ἐν τρίτον ἀπὸ τὰς ἀποφασιζομένας νομίμους λείας καὶ ἔμεινε ὡς ἀποφασισθῇ ἐπὶ τὴν αὖριον.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης, 24 Σεπτεμβρίου.

Μανθάνομεν μὲ ἄκραν μας χαρὰν ὅτι τὸ ἀτμοκίνητον ἢ Ἐπιχειρήσις, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τόσο καιροῦ κατεσκευάζετο εἰς Ἀγγλίαν, καὶ τέλος ἐτελειοποιήθη διὰ τῶν φροντίδων τοῦ ἐνδόξου φιλέλληρος κυρίου Εὐνάξου, ἔφθασεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν, καὶ προχθὲς ἐφάνη πλέον ἔξω τῆς Ὑδρας καὶ διευθυνόμενον πρὸς Σύραν.

Ἡ Ἑλληνικὴ ναυτικὴ μίτρα ἡ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ὁδηγία τοῦ Α' Στολάρχου λόρδου Κοχράνου πρό τινων ἡμερῶν ἐφάνη ἐπιστρέφουσα ἀπὸ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα καὶ διευθυνομένη πρὸς Σύραν.

--- Λέγεται ὅτι ἐτυχυρρήθη ἀπὸ τοὺς δύο ἀντιναυάρχους τῶν κατὰ τὸ Αἰγαῖον Πυλάγους Ναυτικῶν δυνάμεων δέκα ὁκτὼ ἡμερῶν ἀνακωχῇ εἰς τὸν Ἰσραήμην, κατὰ τὸ ὁποῖον διάστημα δὲν ἔχει νὰ κάμῃ κινῆμα ἐκ Νεοκάστρου, ἕως οὗ νὰ λαβῇ νέας διαταγὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀξιωματικαὶ Εἰδήσεις.

Ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τοῦ Καπετὰν Φ. Α. Ἀστιγ-

της διοικητικῆς τῆς Καρτερίας ἐκ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλ-
που κατὰ τὴν 15 τοῦ ἐνεστῶτος πρὸς τὸν Α' Στόλαρχον.

Κύριε.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς στείλω ἀναφορὰν τῶν
πρᾶξεών μου ἀφ' ἧς ὥρας μὲ ἀπεχωρίσατε ἕως σήμερον.
Οἱ καπετὰν Θωμᾶς μὲ τὸ βρῆκιον τὸν Σωτῆρα μὲ ἤν-
τάμει τὴν 9 τοῦ ἐνεστῶτος καὶ ἐπρότεινε μὲ μεγά-
λην ἀφοδίαν νὰ εἰσπλεύσῃ τὴν ἡμέραν εἰς τὸν Κο-
ρινθιακὸν κόλπον, διότι οἱ ἄνεμοι τῆς νυκτὸς πνέουσι ὥστεπι-
πύσσοντες πρὸς τὰ ἔξω, ἐγὼ δὲ συγκατένευσα μὲν,
ὅχι ἔτι χωρὶς δισταγμὸν, ἐξεύρω ὅτι θέλει μεί-
νει ὁ κανονοφόρος εἰς τὸν κόλπον ἐκτεθειμένος εἰς ἐχθρὸν πολὺ
ἀντιπρὸς κατὰ τὴν δύναμιν. Οἱ Σωτῆρ ρυμουλκῶν τὸ
κανονοφόρον τὴν Βαυαρίαν διέπλευσε τὸ στόμιον τοῦ κόλ-
που τὴν 9. Οἱ καπετὰν Θωμᾶς ἐξετέλεσε τὴν διά-
βασίν του ὑπὸ τὸν κανονοβολισμὸν τῶν ἐν τῷ στομίῳ
φρουρίων τοῦ ἐχθροῦ, τὰ ὅποια εἶναι φεδερῶτατα.
Εὐρίσκοντο δὲ προσέτι ἐν πολεμικὸν βρῆκιον καὶ δύο γο-
λέτλαι εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Πελοποννήσου φρουρίου, καὶ
τινα πλοῖα εἰς Ναύπακτον. Τοῦτο εἶναι ἀνδραγάθημα
λαμπρότατον, διὰ τὸ ὅποιον ὁ καπετὰν Θωμᾶς εἶναι ἄξιος
μεγίστων ἐπαίνων..... Τὴν ἐπαύριον, πνέοντος σφο-
δροῦ τοῦ ἀνέμου εἰς τὸν κόλπον, ἐδοκίμασα νὰ εἰσ-
πλεύσω διὰ πανίων, ἀλλὰ φθάσας μέχρι βολῆς κανο-
νίου εἰς τὰ φρούρια, εὔρον γαλήνην. Τὴν 11 τέλος
πάντων τὸ ἐσπέρας ρυμουλκούμενος ἀπὸ τὸ κανονοφό-
ρον εἰσέπλευσα χωρὶς βλάβην, καὶ ἐγγίσας εἰς τὴν
πλευρὰν τῆς Πελοποννήσου ἔμαθον ὅτι εὐρίσκοντο ἐν-
νέα Τουρκικὰ πλοῖα καὶ τρία Αὐστριακὰ εἰς Σάλωνα,
καὶ ὅτι ὁ καπετὰν Θωμᾶς τὰ ἐπολέμησε τὴν 11· ἀλλὰ
δύο καὶ ἐναντίος ἄνεμος ἐματαιώσεν ὅλους τοὺς ἀγῶ-
νάς του, καὶ ὅτι εἶχεν ὑπάγει εἰς Λουτράκι. Ἐστει-
λα εὐθὺς ἐν μίστυκον διὰ νὰ μετακαλέσῃ τὸν καπετὰν
Θωμᾶν καὶ ἔμεινα μὲ τὸ κανονοφόρον τὸν Φιλέλληνα διὰ
νὰ φυλάττῃ τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν Σαλόνων.

Τὴν 14 μὴ βλέπων τὸν Σωτῆρα, καὶ φοβούμενος
μὴ ἐμπεδίζετο ἀπὸ κάμμιαν ζημίαν, καὶ μήπως ἡ
ἀγοπορία δώσῃ καιρὸν εἰς τοὺς Τούρκους νὰ ὀχυρωθῶ-
σιν, εἰσέπλευσα μὲ τὸ κανονοφόρον τὸν Φιλέλληνα εἰς
τὸν κόλπον τῶν Σαλόνων. Ἀλλὰ μόλις ἐφθάσαμεν εἰς
τὸ στενωτάτον μέρος, καὶ μᾶς κατέλαβεν ἐναντίος ἄνε-
μος τόσο δύνατος, ὥστε ἦτο ἀδύνατον νὰ προτείνω-
μεν τὴν πρῶρην κατὰ τοῦ ἀνέμου, καὶ ἀπεχώρησα.

Οἱ Τούρκοι εἶχον εἰς Σάλωνα μίαν ὠραίαν γολέτ-
τῃ 14 κανονίων, ἐν βρῆκιον 16 κανονίων φέρον ναυ-
αρχικὴν σημαίαν, τρεῖς ἐτέρας γολέττας, δύο ἑνοπλῆ
φορηγὰ καὶ δύο μεγάλα πλοῖα κανονοφόρα. Εἶχον
ὑψαύτως ἐν κανονιστάσιον εἰς τὴν ξηράν.

Τὴν 14 ἐπληρώθη ἐλαττωσὶς εἰς τῶν πυρομηχα-
νῶν μου.

Παρασκευάζω τὴν μηχανήν, καὶ προσμένω καὶ τὰ

ἄλλα πλοῖα, διὰ νὰ κάμω ἀποφασιστικὴν δοκιμήν.
„ Ἐχω τὴν τιμὴν κτλ.

“ Φ. Α. Ἀστιγξ

„ Καπιτάνος τοῦ ἐθνικοῦ πλοίου
τῆς Καρτερίας, καὶ διοικητῆς τῶν ἐν τῷ Κοριν-
θιακῷ κόλπῳ πλοίων. „

Ἀπόσπασμα ἐξ ἐτέρας ἀναφορᾶς τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν
Σ. Κυβέρνησιν, ἐκ Λουτρακίου.

“ Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναγγείλω ὅτι τὴν 17
τοῦ Σεπτεμβρίου εἰσέπλευσα μετὰ τῆς ὑπὸ τὴν ὁδη-
γίαν μου μοίρας εἰς Σάλωνα, ὅπου κατεστρέψαμεν ἐπὶ τὰ
Τουρκικὰ πλοῖα ἐκ τῶν εὐρίσκομένων ἐννέα· δηλαδὴ ἐν
βρῆκιον φέρον ναυαρχικὴν σημαίαν, μίαν μεγάλην γολέτ-
ταν, δύο μικροτέρας, δύο φορηγὰ βρῆκια καὶ ἓνα μπό-
σον. Κατέσχευον δὲ καὶ τρία Αὐστριακὰ πλοῖα, τὰ
ὅποια εἶχον φέροι τροφὰς καὶ πολεμεφόδια εἰς τοὺς Τούρ-
κους, καὶ σᾶς στέλλω τὰ γράμματά των διὰ νὰ κριθοῦν. „

Ἡ ἐφημερίς τῆς Πετρουπόλεως ἐπιβεβαιώνει τὴν
ἀπὸ τὰς Γερμανικὰς ἐφημερίδας προαναγγελθεῖσαν εἰδησιν
ὅτι ἡ Περσία συγκατένευσε νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν
Ῥωσσίαν ὅλας τὰς μέχρι τοῦ Ἀράξου ἐπαρχίας της.
Ἡ μεταξὺ τούτων τῶν δυνάμεων εἰρήνη εἶναι ἐγγὺς τοῦ
νὰ γένη. (Journal du Commerce, 16 καὶ 17 Αὐγούστου.)

Τὴν 19 (31) τοῦ Ἰουλίου τὸ Ἰάσιον, πρωτεύουσα
τῆς Μολδαβίας, κατεστράφη κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ βιαίαν
πυρκαϊὰν ἀναδεδειγμένην κατ' ἀρχὰς ἀπὸ Ἑδραίου τινὸς
οἰκίαν πλησίον τοῦ Ἰουστριακοῦ προξενείου κειμένην.
Τὸ πῦρ διεδόθη εὐθὺς εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως,
καὶ ἀπεκατέστησε ματαίους τοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους
κατέβαλον εἰς τὸ νὰ τὴν σβέσουν. Διήρκεσε δὲ πέντε
ἡμέρας καὶ ἐκάησαν 800 ὀσπήτια χωρὶς νὰ δυνηθοῦν
οἱ κύριοι αὐτῶν νὰ σώσουν τὰ πράγματά των.

Ἡ περίστασις τοῦ συμβεβηκότος τούτου μᾶς κάμνει νὰ
συμπεράνωμεν ὅτι ἡ πυρκαϊὰ ἦτο βαλμένη ἐπίτηδες,
καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀποτέλεσμα προμηχανευμένου, τοῦ
ὁποίου τὰ αἷτια μᾶς εἶναι κατὰ τὸ παρὸν ἄγνωστα.

Εἶναι πλέον πασιδῆλον, καὶ ὁ κόσμος ὅλος τὸ ἐγνώρισεν,
ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος οὔτε ἀπὸ στασιωτικὰς ἀρχὰς,
οὔτε ἀπὸ κενᾶς φαντασίας ἐκινήθη εἰς τὸν παρόντα πό-
λεμον. Αἱ δίκαιαι κατὰ τῶν Τούρκων κατηγορίαι μᾶς ἐμ-
ποροῦν νὰ γεμίσουν ἐλέκκληρα βιβλία. Ὅσον δὲ δίκαιος καὶ
ἱερὸς ἦτο ὁ πόλεμός μας, τόσο ὁ Θεὸς τὸν εὐλόγησε με-
νίκας, καὶ ἡ εὐτυχὴς προέδοός του μᾶς ἐνεθάρρυνε προ-
αγγέλλων τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν σκοποῦ, τὴν
ἀπόλαυσιν τῆς ἐλευθερίας μας. Ἡ Τουρκία, ἐδόξῃ ἔμε-
νεν εἰς μόνον τὰ ἰδικά της μέσα, δὲν κατέρησε καθ' ἡ-
μῶν τίποτε· ἐξήντησε τοὺς ἡττημένους της, ἔστειλε πολ-
λὰς ἐκστρατείας, καθάπλωσε μεγάλους στόλους, καὶ

εἶδεν ὅτι πάντα ἐματαιώθησαν. "Όταν δὲ ἐδιδάχθη τὴν τακτικὴν ἀπὸ αἰσχροκερδεῖς Εὐρωπαίους, καὶ ἀντάρτας τῆς χριστιανικῆς πίστεως" ὅταν οἱ στόλοι καὶ τὰ στρατεύματα τῆς ἐνισχύθησαν ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ ὠδηγήθησαν ἀπὸ ἐμπείρους Τουρκοχριστιανούς" καὶ ὅταν οἱ Ἕλληνες (πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν) ἀντὶ νὰ ἐλεηθῶμεν ἀπὸ τὰς πρώτας ἐπιτυχίας καὶ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν ἐξ αὐτῶν ἀνεσιν εἰς βελτίωσιν τῆς πολιτικῆς μας καταστάσεως, ἐβλάφθημεν διὰ τῆς διχονοίας καὶ τῶν παθῶν (δυστύχημα, τὸ ὅποιον ὀλίγα ἔθνη εἰς αὐτάς περιστάσεις ἠδυνήθησαν ν' ἀποφύγῃσι!) καὶ οὐκ εἶχομεν καταντήσει ἀνέτοιμοι εἰς τὰς νέας προσδοκίαν τῶν σωφρονισμένων καὶ βοηθημένων ἐχθρῶν μας" τότε, λέγω, μόνον ἤρχισε νὰ κάμνη ἐν μέρει ἡ Τουρκία καὶ ἡμῶν βλαπτικὸν τὸν πόλεμον, χωρὶς ὅμως ποτὲ νὰ χαροποιηθῇ καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ μᾶς κατακυριεύσῃ.

Ἡ κατάστασις τοῦ πολέμου εἰς πάντα τόπον συνεπιφέρει ἀναγκαιῶς φυσικά τινα ἐπακόλουθα, τὰ ὅποια καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς γίνονται ἐπιβλαβή, καὶ πᾶν ἔθνος εἰς πόλεμον εὐρισκόμενον, δοκιμάζει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μεγάλας δυσκολίας εἰς τὸ νὰ τὰ προλαμβάνῃ. Ἄν συλλογισθῇ τις τοὺς μεγάλους κινδύνους τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐπαναστάσεώς μας, θέλει θαυμάσει πῶς τὸ ἔθνος μας ἐδυνήθη νὰ συγκεντρωθῇ καὶ νὰ συστήσῃ μίαν κυβέρνησιν. Ἄν δὲ πάλιν παρατηρήσῃ τοὺς ἀλλεπαλλήλους σάλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων τοῦ πολέμου μᾶς ἔρριπεν, ἔτι πλέον θέλει θαυμάσει πῶς ἐδυνήθη νὰ φυλαχθῇ ἀδιακόπως κάποια τάξις καὶ ρυθμὸς εἰς τὸ ἐσωτερικόν μας, καὶ πῶς πάντοτε οἱ νόμοι καὶ ἡ Κυβέρνησίς μας ἐθριάμβευσαν ἐναντίον τῶν ἀντικρούσεων τῶν μερικῶν παθῶν, τὰ ὅποια ἀλλεπαλλήλως διήγειρεν ἡ ἰδιοτέλεια ἐναντίον τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, καὶ δὲν ἐφάνη οὐδὲ μίαν στιγμήν ἡ Ἑλλὰς εἰς ἀναρχίαν καθ' ὅλον τοῦτο τῆς ἐπαναστάσεώς μας τὸ διάστημα, ἂν καὶ δὲν ἤμπορευσε νὰ ἔχῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς τότε δυνάμιν, ὅσην μόνον τὰ ἐν εἰρήνῃ εὐρισκόμενα ἔθνη ἐμποροῦν νὰ καυχῶνται ὅτι ἔχουσιν.

Ὁ πόλεμος πνίγων τὴν βιομηχανίαν τοῦ τόπου καὶ ἐπιφέρων τὴν ἐνδειαν εἰς τοὺς δι' αὐτῆς ἐκποριζομένους τὰ πρὸς τὸ ζῆν, προτρέπει φυσικῶς εἰς ἐγκλήματα, τὰ ὅποια οὐδ' ἡ μεγαλητέρα προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ προλαμβάνῃ. Καὶ ἐνταῦθα δὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἰσχυρᾶς ταύτης αἰτίας ἐφάνησαν μέχρι τινός εἰς τὴν Ἑλλάδα τόσον μέτρια, ὅσιν ἐμποροῦμεν νὰ εἰπωμεν ὅτι δὲν ἐφάνησαν εἰς κανέν ἄλλο ἔθνος ὅχι εἰς τὸν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ εἰς μεγαλήτερον βαθμὸν πολιτισμοῦ εὐρεθέν. Ἡ πειρατία, ἥτις εἰς τὸν καιρὸν τῆς Τουρκικῆς καταδυναστείας ποτὲ δὲν ἔλειπεν, εἰς τοὺς πρώτους τέσσαρας χρόνους τῆς ἐπαναστάσεώς μας δὲν ἐγνωρίζετο σχεδὸν εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος. Ὅταν δὲ ἡ δυστυχία πολλῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος ἠνάγκαζε τοὺς πρότερον ζῶντας ἀπὸ εἰρηνικά ἔργα νὰ ζητήσωσι πόρον ζωῆς εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον καὶ νὰ ὤξελθωσιν ἀπὸ τὴν βλάβην τοῦ ἐχθροῦ,

ἐπόμενον ἦτο νὰ γεννηθῇ τὸ κακὸν ταῦτο τὸ τόσον ἐπιβλαβὲς εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ὅμως εἰς κάμμίαν περίστασιν ἡ Κυβέρνησίς μας δὲν ἔλειψε νὰ μεταχειρισθῇ ὅλα τὰ μέσα τῆς δυνάμεώς της εἰς τὸ νὰ τὴν συστείλῃ, μολονότι ἐρεβίζομένην καὶ ἀπὸ ἐξωτερικὰς ἀφορμᾶς" πολλάκις ἠτύχησε μάλιστα διὰ τῆς φρονίμου ἐξωτερικῆς συνεργείας εἰς τὸ νὰ τὴν ἐξαλείψῃ πρὸς καιρὸν διόλου. Καὶ ὅταν ἤθελεν ἐπιτύχει νὰ κόψῃ τὰς ἀφορμὰς, τὸ ἀποτέλεσμα βέβαια δὲν ἤθελε λαμβάνει πλεον χῶραν. Δὲν εἶναι λοιπὸν, οὔτε ἦτο ἡ προαίρεσις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, νὰ παραδράψῃ ποτὲ καὶ οὐδοπωσοῦν τὰ συμφέροντα τῶν οὐδετέρων ἐθνῶν, ὡς παρέστησαν τοῦτο οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ὅμματα τῶν σεβαστῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, τῶν ὁποίων ἡ εὐσπλαγχνία καὶ συνδρομὴ ἔπρεπε νὰ γένῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν Ἑλλήνων.

Ἐν τούτοις οἱ τρεῖς μεγάλοι βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας, Ῥωσσίας καὶ Γαλλίας κινούμενοι ἀπὸ γενικὰ συμφέροντα τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ θέλοντες τοῦτο μὲν νὰ παύσουν τὴν αἱματοχυσίαν καὶ τὰ φρικτὰ δεινὰ ὀλεθριωτάτου πολέμου, τοῦτο δὲ νὰ στερεώσουν τὴν ἀπ' ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον πόνητὴν ἡτυχήν καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ ἐμπόριον τῆς Εὐρώπης, ἀπεφάσισαν διὰ τῆς συνθήκης τῶν 6 Ἰουλίου Ν. νὰ παύσωσι διὰ τῆς σεβαστῆς μεσολαβήσεώς των καὶ διὰ δικαίας συνδιαλλαγῆς τὸν μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Τούρκων πόλεμον. Οἱ Ἕλληνες, οἵτινες πολεμοῦντες ἄλλον σκοπὸν δὲν εἶχον εἰμὴ ν' ἀπαλλαχθῶσιν ἀπὸ τὴν ἀπαραδειγματίστον καταδυναστείαν τῶν ἐχθρῶν τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ ἐπανακτήσαντες τὰ προπατορικά των δίκαια νὰ συγκαταταχθῶσι μὲ τὰ λοιπὰ χριστιανικά γένη, δὲν ἤγησαν νὰ συμμορφωθῶν κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν σεβαστῶν τῆς Εὐρώπης ἡγεμόνων, οἵτινες ἔβλεπον τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης, ὡς μόνον ὅρον τῆς κοινῆς τῶν λαῶν ἐπιθυμίας, καὶ ὡς τὸ προσφωρότερον εἰς τὰς περιστάσεις μέσον τοῦ νὰ φθάσωσιν οἱ Ἕλληνες εἰς τὸν σκοπὸν των.

Ἡ συνθήκη τῶν 6 Ἰουλίου Ν. εἶναι ἤδη ἐν τῷ ἐνεργεῖσθαι.

Ἡ Ἑλλὰς ἐξερχομένη ἀπὸ ἐπταετῆ ἀγῶνα, τὸν δικαιοτάτου καὶ ἱερώτατου τῶν ἀγῶνων, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλει λάβει ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν δικαίων καὶ φιλαθρώπων ἀθλοθετῶν ἄξιον ἐπαθλον τῶν ὁποίων ὑπέφερε κινδύνων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Οἱ δὲ κατακτηταὶ τῆς Ἑλλάδος θέλουσι μακαρίσει ἑαυτοὺς ὅτι, ἀντὶ νὰ ἀπωσθῶσιν εἰς τὴν ἀγρίαν πατρίδα των ἀπὸ τοὺς κρατοῦντας τὴν πλάστιγγα τῆς δικαιοσύνης, ἀφίγονται ἀκόμη εἰς τὸν θρόνον τῶν προπατέρων μας δι' ὑποθετικὸν φόβον ἐνδέχομένης ἀνισορροπίας!